

Slå ikke den sidste varroamide ihjel

Med jævne mellemrum kan man læse i udenlandske og danske tidskrifter, at nu er der - dér eller dér - fundet varroamider, der er resistente overfor ét af de anvendte midler. Endnu mangler vi dog en videnskabelig dokumentation, heldigvis, men sandsynligheden er bestemt til stede, hvis vi ikke er forsigtige.

Vejledning har manglet

Her i Danmark har vi manglet både forsøg og vejledning i brugen af effektive midler til varroabekæmpelse, fordi DBF og Bisygdomskontoret alene satsede på ét enkelt middel, nemlig myresyre, da varroamiden invaderede sidst i 80'erne. Det var en fejl, der mere var af religiøs karakter end videnskabelig. Og stadig er, desværre. Hvis der få år tilbage havde været enighed om forskning på området, ville vi have en større viden og erfaring at dele ud af.

God instruktion

De erhvervsbetonede biavlere i DBL har for nylig givet en god instruktion i deres tidsskrift, Dansk Biavl, med en pointe, som SDE gerne vil bakke op om, nemlig : **Varroapinden skal fjernes fra stedet efter senest 21 dage.**

Slå ikke alle mider ihjel !

Det er nemlig vigtigt, at man ikke slår alle mider ihjel. Ja, det kan lyde mærkeligt, og det kan man faktisk heller ikke. Man kan slå alle de mider ihjel, der er modtagelige overfor ét bestemt bekæmpelsesmiddel, men bare der er én, der ikke er helt død, vil den kunne formere sig og frembringe afkom, der også er mere eller mindre modstandsdygtig overfor midlet, og dermed har vi en begyndende resistens.

Hvis der derimod er nogle få ikke-modstands-dygtige, der også over-

lever, vil deres modtagelighed overfor midlet videreføres til afkommet, der bliver blandet med den resistente mide, og så kan man igen udrydde 99 % af miderne.

Hvor skal pinden anbringes ?

Det har måske ikke den store betydning, hvor man anbringer varroapinden/pindene, men hér er et eksempel, hvor den er anbragt lige under foderkassens åbning. Mange bier passerer forbi og får dermed lidt aktivstof på sig, som så fordeles til de andre bier i stedet. Bemærk, at tavlerne er kunsttavler, der blev sat til samtidig med foderkassen.

Altså : Nederst det gamle yngelleje, derefter en kasse kunsttavler og så foderkassen på. Pinden sidder som nævnt lige under foderkassens åbning. Når foderet er taget ned, fjernes både pind og foderkasse.

Det viste eksempel forudsætter, at man anvender to kasser ved overvintring, og det bør man bruge som minimum. Det er også vigtigt, at kunsttavlerne sættes på øverst, for bierne bygger helst og bedst opad. Se SDE-nyt nr. 3 fra 2005 om opstablingssystemet.

I trugstødet sættes pinden lige under hullerne i foderspanden, så er den nem at fjerne igen samtidig med foderspanden.